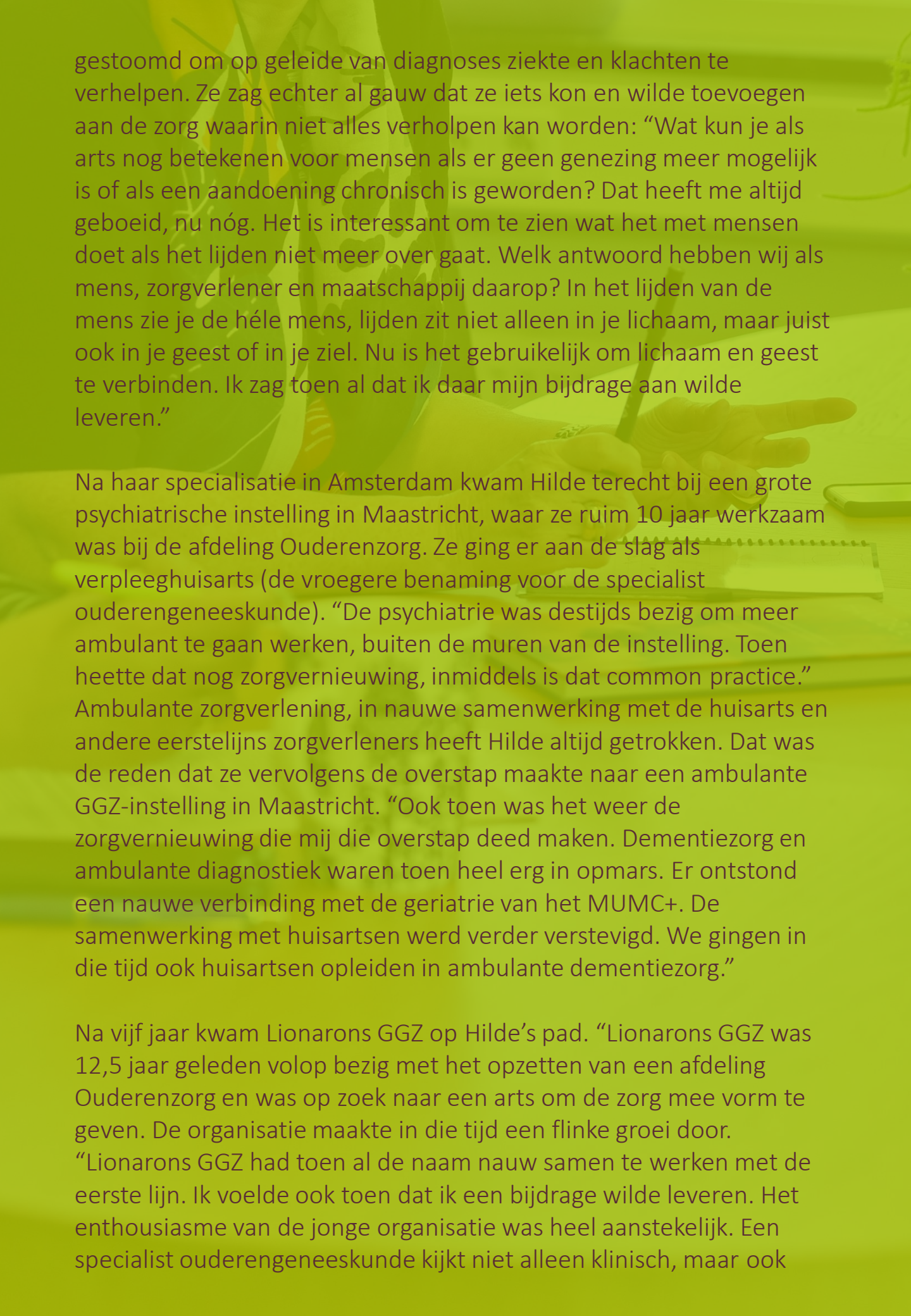

Hilde Heijnen 12,5 jaar in dienst

Hilde Heijnen had aanvankelijk niet de ambitie om dokter te worden. Net zo min als dat ze directeur wilde worden. Inmiddels is ze 12,5 jaar in dienst bij Lionarons GGZ als specialist ouderengeneeskunde én zorgdirecteur. In dit interview vertelt ze wat haar drijfveren zijn en waarom ze zich zo verbonden voelt met onze organisatie.

Ze wist niet echt wat ze wilde, maar vond 'mensen begrijpen' leuk en dus koos Hilde voor de studie geneeskunde aan de Universiteit Maastricht. Haar keuze om in de ouderenzorg te gaan werken, maakte ze pas tijdens haar co-schappen: "Ik werd geraakt door de manier hoe er destijds tegen ouderen werd aan gekeken op de verschillende afdelingen van zieken- en verpleeghuizen. Binnen twee weken wist ik: dit is het!" Hilde voelde toen al dat ze iets wilde toevoegen aan de zorg voor ouderen: "Specifieke ouderenzorg zoals we die nu kennen, bestond in de tachtiger jaren nog helemaal niet. Ouderen werden behandeld als 'gewone patiënten' waarbij er weinig oog was voor de specifieke wensen en behoeftes van mensen in deze laatste levensfase." Tijdens haar studie werd Hilde klaar

gestoomd om op geleide van diagnoses ziekte en klachten te verhelpen. Ze zag echter al gauw dat ze iets kon en wilde toevoegen aan de zorg waarin niet alles verholpen kan worden: “Wat kun je als arts nog betekenen voor mensen als er geen genezing meer mogelijk is of als een aandoening chronisch is geworden? Dat heeft me altijd geboeid, nu nóg. Het is interessant om te zien wat het met mensen doet als het lijden niet meer over gaat. Welk antwoord hebben wij als mens, zorgverlener en maatschappij daarop? In het lijden van de mens zie je de héle mens, lijden zit niet alleen in je lichaam, maar juist ook in je geest of in je ziel. Nu is het gebruikelijk om lichaam en geest te verbinden. Ik zag toen al dat ik daar mijn bijdrage aan wilde leveren.”

Na haar specialisatie in Amsterdam kwam Hilde terecht bij een grote psychiatrische instelling in Maastricht, waar ze ruim 10 jaar werkzaam was bij de afdeling Ouderenzorg. Ze ging er aan de slag als verpleeghuisarts (de vroegere benaming voor de specialist ouderengeneeskunde). “De psychiatrie was destijds bezig om meer ambulant te gaan werken, buiten de muren van de instelling. Toen heette dat nog zorgvernieuwing, inmiddels is dat common practice.” Ambulante zorgverlening, in nauwe samenwerking met de huisarts en andere eerstelijns zorgverleners heeft Hilde altijd getrokken. Dat was de reden dat ze vervolgens de overstap maakte naar een ambulante GGZ-instelling in Maastricht. “Ook toen was het weer de zorgvernieuwing die mij die overstap deed maken. Dementiezorg en ambulante diagnostiek waren toen heel erg in opmars. Er ontstond een nauwe verbinding met de geriatrie van het MUMC+. De samenwerking met huisartsen werd verder verstevigd. We gingen in die tijd ook huisartsen opleiden in ambulante dementiezorg.”

Na vijf jaar kwam Lionarons GGZ op Hilde's pad. “Lionarons GGZ was 12,5 jaar geleden volop bezig met het opzetten van een afdeling Ouderenzorg en was op zoek naar een arts om de zorg mee vorm te geven. De organisatie maakte in die tijd een flinke groei door. “Lionarons GGZ had toen al de naam nauw samen te werken met de eerste lijn. Ik voelde ook toen dat ik een bijdrage wilde leveren. Het enthousiasme van de jonge organisatie was heel aanstekelijk. Een specialist ouderengeneeskunde kijkt niet alleen klinisch, maar ook

prognostisch en functioneel naar ziektebeelden en kan de huisarts dus goed ondersteunen als de zorg voor een cliënt na de behandeling weer wordt overgedragen aan de huisarts.”

In de loop der jaren ging Hilde haar werk als zorgverlener combineren met de functies van achtereenvolgens teamleider, manager en nu zorgdirecteur. “Ik heb nooit de ambitie gehad om carrière te maken, maar het kwam op mijn weg om meer toe te voegen dan alleen de directe zorg. Ik voel me verbonden met deze organisatie en met onze cliënten. Dat drijft me, naast de trots die ik heb voor ons team en onze zorg. Het is een mooie illustratie van de doorgroeimogelijkheden die er binnen een kleine organisatie als Lionarons GGZ bestaan.”

Over een paar jaar gaan Hilde’s collega-zorgdirecteuren van de afdelingen Kind en Jeugd en Volwassenenzorg met pensioen. Hilde zal deze portefeuilles dan overnemen. “Het is een gezamenlijk beslissing van de directie en bestuurder geweest om over te gaan op één zorgdirecteur voor alle afdelingen. Ook nu voelde ik weer die drive om mijn steentje bij te dragen. Het is mijn volste overtuiging dat veranderingen vanuit de werkvloer moeten ontstaan om verder door ontwikkeld te worden. Alleen zo kunnen we de bevoegenheid van medewerkers behouden, zelfs met de soms zware omstandigheden en steeds weer nieuwe ontwikkelingen die nu eenmaal eigen zijn aan de zorg. Als directeur wil ik medewerkers in hun flow brengen en met elkaar verbinden.”

Zo komt Hilde weer uit bij de ambitie die ze ook al tijdens haar co-schappen voelde: “Ik zag de oudjes destijds tussen wal en schip raken. Ik vond dat de zorg voor ouderen beter kon. Leave nobody behind. Het is niet erg als je uit de boot valt, we pikken je ook weer op. Iedereen is de moeite waard. Dat geldt voor onze cliënten, maar ook voor onze medewerkers. Dat voel ik heel sterk in het familiebedrijf dat we zijn. Zo kan ik mijn persoonlijke kernwaarde verbinden met de kernwaarde van Lionarons GGZ: je doet ertoe, je hoort erbij.”